

Економіка краю

Маневицький лісгосп б'є рекорди з заготівлі деревини та консервацій

Державне підприємство «Маневицьке лісове господарство» вважається одним із найпотужніших в області за усіма показниками: тут налагоджена робота лісопереробного відсіку, консервного цеху, а паралельно — і лісничих, які пильнують лісову територію щоденно та без відмовок. А пишати у лісгоспі справді є чим. По-перше, він єдиний на Волині має сертифікат якості, що дає «зелене світло» для безперешкодного збуту лісової продукції не лише в Україні. Тож переробні цехи працюють цілодобово у дві зміни. По-друге, господарство налагодило потужне виробництво соків і всіляких консервацій — рівних в області годі й шукати. Крім хорошої слави, працівники лісгоспу тішаться постійною зайнятістю та заробітками, які в середньому сягають більше трьох тисяч гривень на місяць. Чим «живе» Маневицьке лісове господарство, дізналися «Відомості».

Найперше, що впадає у вічі, коли прибуваємо до лісгоспу в Маневицях, — це ошатний вигляд будівлі: алеї розчищені, сходи вимиті. А всередині — офіс європейського рівня. Директор лісового господарства Анатолій Іщик каже, що з дев'яти лісництв, які входять до Маневицького лісгоспу, ремонт залишилися завершити лише в одному. У правдивості цих слів ми мали змогу переконатися: Маневицьке, Червахівське, Карасинське, Новочервищанське лісництва, де встигли за день побувати «Відомості», практично нічим не поступають одне одному зовні. Що вже казати про людей, які там працюють: ширі та віддані роботі, лісничі ладні були годинами показувати свої обійстя. Та спочатку зупинимося на найцікавішому — вирубці лісу та процесі заготівлі та переробки деревини.

Наступної весни молоді сосонки пересадять на місце зрубаного лісу

Партія деревини готується до відправки

ВОЛИНСЬКИЙ ЛІС ЗАТРЕБУВАНИЙ У ЄВРОПІ

Заступник директора з виробничої частини Анатолій Комар узязяв проводити екскурсію своєю «парафією» — цехом, де ріжуть дерева на дошки, які потім вантажать на автомобілі та відправляють на фанерний комбінат. Далі по курсу — цех із виробництва європіддонів.

— Цехи не зупиняються, робота є постійно. Кожен лісгосп цим займається, та в межах області наш — найбільший. Із другорядної деревини виробляють європіддони, цінний асортимент відправляють на

деревообробні комбінати України та за кордон. Наприклад, підприємству «Кронспан Україна» постачаємо тирсу для виготовлення ДСП, за кордон переважно їде низькосортна деревина, — розповідає пан Комар.

Розпитали ми і про ліміти на вирубку лісу, зокрема про те, хто та яким чином визначає об'єми, дозволені для вирубки.

— Є комплексна лісовпорядна експедиція ВО «Укрдержліспроект», яка визначає обсяги лісу, який можна зрубати. На основі цих розрахунків і складаються плани по заготівлі деревини. Укрдержліспроект — єдина в країні державна організація, що здійснює лісовпорядні експедиції, які досліджують вік дерев, бонітет, і після досягнення певного віку рослини позначаються для рубки. Такі експедиції проводять раз на десятиріччя, — продовжує Анатолій Комар.

— Чи вистачає цих лімітів, аби забезпечити потребу господарства? — цікавимося у заступника директора. Той коротко відповів, що з цим проблем поки не виникало.

МАНЕВИЦЬКІ «ЗАКРУТКИ» ГОДУЮТЬ НЕ ЛИШЕ ВОЛИНЯН

Тішаться на господарстві й результатами, яких вдалося досягти консервному цеху. Нині його працівники виробляють уже 28 найменувань продукції. Асортимент вражає, як і склад консервованої продукції.

— Ми виготовляємо п'ять видів

березового соку — з цукром, із настоєм шипшини — «Бадьорість», із сухофруктами — «Поділля», а також із додаванням яблучного соку. Є ще натуральний яблучний. Консервуємо огірки, гриби, кабачки, томати, компоти зі слив, брусницю, ожину, горобину перетираємо з цукром, — розповідає директор лісгоспу Анатолій Іщик, ведучи складом заготовленої продукції.

До речі, фрукти й овочі господарство закуповує у місцевого населення, а березовий сік збирає самостійно. Єдине, чого не вистачає, то це томатів — їх доводиться везти з півдня країни.

За словами пана Іщика, консервації на складі довго не стоять. Уже є замовлення з Польщі на 50 тисяч «закруток», 15 тисяч банок поїде до столичних магазинів. Незначна частка продукції залишиться в межах області — передовсім нею частуватимуть у бюджетних закладах.

— Із супермаркетами — вічна проблема, — каже Анатолій Андрійович. — Гроші від реалізації вони не повертають місяцями, а часом і до року тягнуть, тому з ними співпрацювати не виходить.

У ЛІСНИКІВ РОБОЧИЙ ДЕНЬ МОЖЕ Й НЕ ЗАКІНЧУВАТИСЯ

Кипить робота і у лісництвах. Олександр Швець, який працює лісничим Маневицького лісництва, розповів про свою роботу швидше з професійного погляду. Мовляв, пра-

цюють лісові робітники у поті чола над охороною лісу, заготівлею насіння та його сушкою.

— Самі висіваємо та маємо свій посадковий матеріал. За рік саджанець сосни сягає 10-12 см, а тоді його вже можна висаджувати на вирубану територію. Навесні посіяли — і вже наступної весни можна садити. Цьогоріч уже засаджено 25 га лісовими культурами, на наступний рік готуємо ще 200 тисяч саджанців, — каже пан Швець.

А от лісничий Новочервищанського лісництва, яке в силу історичних обставин розташоване на території Камінь-Каширського району, Віталій Пашук розповів про буденне життя лісових сторожів. Його він вивчив добре, бо за плечима має майже три десятки років роботи у лісі.

— Поняття «робочий день» для нас не існує. Це — цілодобова праця. А звичай уже о пів на восьму ранку я даю вказівки майстрам лісу, що вони мають зробити сьогодні, а ті звітують, що зробили вчора. Їхня основна робота — це охорона лісу від самовільних рубок, пожеж і браконьєрів, — каже лісничий Пашук. — Браконьєри у нашій угіддя не йдуть — бояться. Якоюсь було, що браконьєр тільки-но перейшов межу з боку Любешова, сів у бесідці пообідати, а я одразу на нього склав протокол, мовляв, раз із гвинтівкою, то мусиш мати дозвіл ходити лісом. Він пішов. Люди вже звикли. Їм простіше взяти відстрільну картку та спокійно полювати.

Віталій Пашук розповів, що найбільше у роботі дошкуляють дикі звірі, скажімо, лосі. Є, каже, на території лісництва ділянка площею 20 сотих, яку скільки б не засаджували молодими деревами, все одно їх сохати нищать. А якщо загородити те місце парканом, то вони знайдуть інше, де б поласувати верхівками молодих саджанців.

З початку року в Новочервищанському лісництві 16,2 га лісу засіяно молоденькими саджанцями, ще 12,5 га оброблено культиватором для природного відновлення.

До слова, підготовка лісових масивів для самозасадження вважається пріоритетом у роботі Маневицького лісгоспу.

— Треба зрубати так, щоб ліс природно відновився. Наша основна мета — сприяти природному відновленню, щоб зменшити витрати на штучні лісові насадження. Якщо ми садимо на гектар приблизно десять тисяч сіянь, то на природно відновлених ділянках маємо 40-50 тисяч. Були на території нашого лісгоспу такі випадки, що відновлювалося до двохсот тисяч дерев, — наголосив директор Анатолій Іщик.

Ірина КОСТЮК

Європа позичить Україні 200 мільйонів євро на відновлення гідроелектростанцій

Україна та Європейський інвестиційний банк попередньо підписали проекти фінансової угоди між Україною та ЄІБ та проектною угодою між ПАТ «Укргідроенерго» та ЄІБ для отримання 200 мільйонів євро позики на реабілітацію гідроелектростанцій. Про це повідомляє прес-служба Міністерства енергетики та вугільної промисловості, пишуть УНН.

Загальна очікувана вартість проекту становить 690 мільйонів євро: за рахунок позики ЄБРР та ЄІБ — 400 мільйонів євро на паритетних умовах, решта співфінансування — за рахунок ПАТ «Укргідроенерго».

Проект реабілітації гідроелектростанцій надасть можливість забезпечити надійну експлуатацію гідротехнічних споруд ПАТ «Укргідроенерго», підвищити потужність гідроелектростанцій на 100 МВт із одночасним поліпшенням їхньої екологічної та технічної безпеки, а також максимально ефективно використовувати водні ресурси.

У результаті реалізації цього проекту очікується поліпшення оперативної стабільності та надійності електропостачання, завдяки збільшенню регулювальних потужностей об'єднаної енергосистеми.

Міський голова Луцька спустився у підвал багатопверхівки, аби подивитися, чому течуть труби

Міський голова Микола Романюк побував у будинку на вул. Потєбні, 52а, щоб особисто ознайомитися з ситуацією навколо експлуатації цієї багатопверхівки. Як повідомили у прес-службі міської ради, від мешканців будинку надходили скарги на неналежний стан приміщення, постійне протікання труб у підвалі та його засмічення.

Люди просили міського голову, щоб ремонтні роботи у під'їздах, заплановані на грудень, перенесли на вересень чи жовтень. Тож він підтримав це прохання і дав вказівку керівнику ЖКП №2 Володимиру Рижукі зробити ремонт раніше. Рижук у свою чергу зазначив, що у під-

топленні підвалу є й вина мешканців. Люди спускають у каналізаційну мережу відходи, які її забивають. За його словами, жителі будинку не платять за утримання. Нині сума боргу становить більше 50 тисяч гривень.

Микола Романюк разом із керівником ЖКП №2 Володимиром Рижукі оглянули під'їзди та підвал цієї будівлі. Було вирішено додатково вивчити причини підтоплення підвалу та замінити там мережі. За інформацією департаменту ЖКГ, житловий будинок малосімейного типу заселення був прийнятий у комунальну власність у 1995 році від попереднього балансоутримувача —

ЖКК «Волиньпромбуд» — без проведення ним капітального ремонту. На той час будинок перебував у незадовільному технічному стані, один ліфт не працював.

За період експлуатації багатопверхівки з місцевого бюджету неодноразово виділяли кошти на проведення в будинку капітального ремонту. Так, 250 тисяч гривень виділили на новий ліфт, 111 тисяч — на капітальний ремонт покрівлі, 54 тисячі — на заміну зовнішньої внутрішньоквартальної каналізаційної мережі, 10 тисяч — на часткову заміну внутрішньобудинкових мереж опалення.